

Charakteristika vzdělávacího programu

Název školy:	Střední zdravotnická škola, Turnov, 28. října 1390, příspěvková organizace
Adresa školy:	28. října 1390, 511 01 Turnov
Zřizovatel:	Liberecký kraj, U Jezu 642/2a, Liberec 2, 461 80
Název ŠVP:	SOCIÁLNÍ ČINNOST SC 04/2025-6
Kód a název oboru:	75–41–M/01 Sociální činnost
Stupeň, délka, forma:	střední vzdělání s maturitní zkouškou, 4 roky denní
Kontakty:	tel.: 481 322 723, tel./fax: 481 324 472
	e-mail: info@szsturnov.cz ; www: http://www.szsturnov.cz
Platnost ŠVP:	od 1. 9. 2025 ve všech ročnících

Celkové pojetí vzdělávacího programu

Vzdělávací program připravuje žáky pro práci v oblasti poskytování sociálních služeb v souladu se zákonem 108/2006 Sb. ve znění pozdějších předpisů.

Vzdělávání se zaměřuje zejména na formování vztahu k nelehké práci pracovníka v sociálních službách, na zvládnutí základních pečovatelských výkonů a postupů, na získání přehledu v oblasti sociálního zabezpečení a sociálního práva, na poskytnutí orientace v sociálních profesích a na vytváření žádoucích profesních postojů, návyků a dalších osobnostních kvalit pracovníka v sociálních službách. Žáci jsou vedeni k pečlivosti a odpovědnosti za kvalitu své práce, k ochotě a trpělivosti při poskytování sociálních služeb a při jednání s klienty. Zároveň jsou vzděláváni tak, aby získali pozitivní hodnotovou orientaci potřebnou pro pracovní, osobní i občanský život a byli schopni se celoživotně vzdělávat. Důležitým aspektem je výchova a vzdělávání žáků k péči o vlastní zdraví a k vědomí závažnosti prevence nemocí.

Vzdělávací program je koncipován tak, aby vedle odborného vzdělání žákům poskytl všeobecné vzdělání a obecně přenositelné dovednosti, které jim umožní dobře se adaptovat na rychle se měnící podmínky ve společnosti a připravil je také pro další studium na vyšších odborných školách nebo na vysokých školách především sociálních a zdravotnických směrů. Odborné vzdělávání poskytuje žákům základní odborné vědomosti nezbytné pro vytvoření požadovaných kompetencí pracovníka v sociálních službách. Nedílnou součástí odborného vzdělávání jsou cvičení ve škole, učební praxe a odborná praxe v sociálních zařízeních různého zaměření.

Organizace výuky

Vzdělávání je organizováno jako čtyřleté denní, je určeno pro žáky, kteří úspěšně ukončili vzdělávací program základního vzdělávání a získali tak stupeň základního vzdělání.

Výuka je běžně organizována prezenční formou v podobě teoretických a teoreticko-praktických vyučovacích hodin ve škole. K této výuce jsou využívány kmenové učebny a odborné učebny školy. Většina vyučovacích předmětů, zejména odborných, je doplněna exkurzemi nebo mini exkurzemi, které umožňují žákům sledovat uplatnění teoretických znalostí v praktickém životě. Do výuky jsou zařazeny i další formy vzdělávání – kurzy,

projekty, besedy, olympiády a různé soutěže.

Výuka je podle § 184a) zákona 561/2004 Sb. (školský zákon) organizována distanční formou, jestliže není možná osobní přítomnost většiny žáků z nejméně jedné třídy ve škole v důsledku krizového opatření vyhlášeného podle krizového zákona, nebo z důvodu nařízení mimořádného opatření podle zvláštního zákona, anebo z důvodu nařízení karantény podle zákona o ochraně veřejného zdraví. Distanční vzdělávání se tedy může týkat pouze žáků, kterým je ze zákonem vymezených důvodů a v zákonem stanoveném počtu zakázána osobní přítomnost ve škole (tzv. smíšená výuka), nebo všech žáků celé školy. Distanční vzdělávání může probíhat online a offline formou. K online formě je využíván internet a vhodné softwarové nástroje. Hlavními nástroji distanční online výuky jsou programy Microsoft Teams a studijní systém Moodle. Podpůrnými nástroji je školní informační systém Škola Online, e-mailová a též telefonická komunikace. K offline výuce se nepoužívá internet. Hlavními nástroji distanční offline výuky jsou učebnice a pracovní listy. Práce je založena ve velké míře na samostudiu žáka. Úkoly k samostudiu jsou zadávány písemně – v tištěné podobě. Offline výuka je využívána pouze u žáků, u nichž ekonomické, sociální či jiné subjektivní důvody neumožňují online výuku. U všech ostatních žáků lze offline výuku také využít, ale pouze okrajově jako podpůrný nástroj.

Pro usnadnění přechodu žáků ze základních škol a pro co nejrychlejší vytvoření fungujícího třídního kolektivu jsou pro první ročník každoročně organizovány harmonizační dny. V prvním ročníku je ještě zařazen lyžařský výcvikový zájezd, ve třetím ročníku je organizován sportovně-turistický kurz. Žáci se mohou zapojit do některého ze školních projektů organizovaných pro podporu všeobecných i odborných kompetencí. Projekty jsou zaměřeny na výchovu k ochraně životního prostředí, dále jsou realizovány projekty zaměřující se na multikulturní výchovu a mezinárodní spolupráci, jazykové a odborné výměnné pobyty. Žáci se pravidelně účastní olympiád v jazycích (český jazyk, cizí jazyk), soutěže v před lékařské první pomoci, sportovně nadaní a zdatní žáci se účastní sportovních soutěží. Pravidelně se též žáci v 1. a 2. ročníku zapojují do charitativních sbírek pro zvyšování pocitu sounáležitosti s handicapovanými a potřebnými. Škola je od školního roku 2020/2021 zapojena do mezinárodního programu Duke of Edinburgh Award (DofE). Jedná se o prestižní volnočasový vzdělávací program pro mladé lidi. Podporuje žáky v osobním rozvoji, vytrvalosti a získávání dovedností uplatnitelných v budoucím životě a práci.

Součástí vzdělávání je učební praxe, která probíhá ve 3. a 4. ročníku v přirozených podmínkách sociálního zařízení. Při vyučování se třída dělí na skupiny s ohledem na bezpečnost, organizační podmínky a efektivitu práce.

Žáci pracují pod vedením odborných učitelek školy, které jsou způsobilé k vedení odborné praktické výuky žáků, nebo pracují pod vedením pověřených pracovníků na konkrétním pracovišti.

V úvodu předmětu učební praxe jsou žáci seznámeni s BOZP a PO v reálných podmínkách sociálního zařízení. Ve 3. a 4. ročníku je výuka doplněna odbornou praxí, ve 3. ročníku v rozsahu 4 týdnů, ve 4. ročníku v rozsahu 2 týdnů. Odborná praxe probíhá ve vybraných sociálních zařízeních. Na odborné praxi pracuje žák pod vedením pověřeného pracovníka. Během odborné praxe se žáci naučí aplikovat dosavadní získané teoretické znalosti a dovednosti do praxe. Při realizaci některých praktických úkolů jsou využívány prvky biografické péče.

Preferované metody výuky

Výběr vhodné vyučovací metody je vždy závislý na charakteru učiva, časové dotaci,

počtu žáků ve třídě nebo skupině, materiálním vybavení školy a dále je ovlivněn osobností, znalostmi a zkušenostmi učitele. Při vzdělávání žáků jsou uplatňovány výukové metody klasické, aktivizující i komplexní.

Z **klasických výukových metod** jsou ve většině vyučovacích předmětů zastoupeny metody slovní doplněné metodami názorně demonstračními při využití audiovizuální techniky, dataprojektoru, počítače a metodami dovednostně-praktickými, které jsou uplatňovány v odborných učebnách. V přírodovědných předmětech je to laborování a experimentování, práce s didaktickými pomůckami (modely, obrazy, plakáty, přírodniny). V odborných předmětech a praktických cvičeních je to napodobování činností a manipulování s pomůckami při vytváření požadovaných dovedností.

Postupným zaváděním **aktivizujících metod** rozvíjíme u žáků motivaci, tvořivost, kritické myšlení, samostatnost, schopnost prosadit se, odpovědnost, spolupráci, kladný vztah k učení a další nezbytné kompetence pro budoucí život. Při použití aktivizujících metod se žáci procvičují v diskuzi, logické argumentaci, v řešení modelových, mezních a konfliktních situací. Nejčastěji je do výuky zařazována metoda diskuzní, inscenační, situační a řešení problémů.

Z **komplexních výukových metod** je nejvíce uplatňovaná metoda frontální výuky, kterou co nejvíce při motivaci a prohlubování učiva doplňuje skupinová a kooperativní výuka. Spolu s partnerskou výukou tyto metody podporují vzájemnou pomoc, komunikaci, toleranci, a porozumění žáků.

Zcela zvláštní metody jsou uplatňovány v předmětech zaměřených na vyplňování volného času budoucích klientů, kdy žáci pracují s různými uměleckými díly, výtvarnými technikami, zabývají se poslechem hudby, přednesem a dramatizací. Vše přispívá k vytvoření portfolia žáka.

V přístupu k nadaným žákům a žákům se specifickými poruchami učení volíme metody samostatné práce a metody individuální výuky. Zadáváním drobných a konáním celoškolských projektů realizujeme projektovou výuku, při které uplatňují žáci mezipředmětové znalosti a dovednosti i vlastní zkušenosti.

Při výuce odborných předmětů a při účasti žáků na exkurzích a mimoškolních akcích se žáci učí v reálných životních situacích, kdy prokazují schopnost rychle a správně se rozhodovat, přizpůsobovat své jednání situaci, řešit vzniklé problémy, vhodně komunikovat, dodržovat zásady hygieny a bezpečnosti, ale hlavně uplatňovat teoreticky získané poznatky v praxi.

Rozvoj odborných a klíčových kompetencí

Vzdělávání směřuje v souladu s cíli středního odborného vzdělávání k tomu, aby si žáci vytvořili odborné a klíčové kompetence v návaznosti na základní vzdělávání a vzhledem k úrovni odpovídající jejich schopnostem a předpokladům. Odborné kompetence tvoří soubor odborných vědomostí, dovedností, postojů a hodnot potřebných pro výkon povolání sociálního pracovníka. Vztahují se k výkonu pracovních činností a vyjadřují odborné způsobilosti absolventa pro výkon povolání. Klíčové kompetence zahrnují vědomosti, dovednosti a postoje, které jsou důležité pro osobní rozvoj jedince a pro jeho aktivní zapojení do společnosti i pracovního uplatnění. Ve výuce prolínají všemi vyučovacími předměty a rozvíjejí se jak při všeobecném, tak i odborném vzdělávání, teoretickém i praktickém vyučování, ale i při dalších formách vzdělávání.

Odborné kompetence

Absolvent se uplatní jako pracovník sociálních služeb v různých ambulantních nebo pobytových zařízeních a v terénních službách, při poskytování sociální pomoci dětem i dospělým. Žáci jsou připravováni pro výkon povolání dle Zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.

Absolvent je vzděláván tak, aby byl připraven:

podílet se na zajišťování sociálních služeb, tzn.:

- mít přehled o systému sociálních služeb a znát podmínky jejich poskytování; spolupracovat při řízení rezidentských i komunitních sociálních služeb, při přípravě
- plánů činností nebo projektů; uplatňovat své ekonomické znalosti a dovednosti;
- prakticky se orientovat v příčinách a formách sociálního vyloučení, mít přehled o nástrojích, kterými lze tuto problematiku řešit a o povoláních a institucích, které se na řešení podílejí nebo se mohou podílet;
- znát příčiny a rizikové faktory vzniku různých typů nepříznivých sociálních situací, zejména bezdomovectví, zadluženosti a sociální chudoby, nezaměstnanosti, závislosti, násilí, možnosti-jejich řešení a prevence;
- prakticky se orientovat v sociálně-právní ochraně dítěte a formách preventivně výchovné péče o děti;
- ovládat administrativní postupy související s poskytováním sociálních služeb, vést příslušnou dokumentaci a pracovat s právními i jinými zdroji odborných informací;
- dodržovat při poskytování sociálních služeb příslušnou legislativu, pracovní postupy a standardy a dbát na dodržování práv a zájmů klientů;
- pracovat samostatně i v týmu, komunikovat kvalifikovaně a odpovídajícím způsobem se svými nadřízenými a dalšími spolupracovníky;
- znát požadavky na pracovníky v sociálních službách, jejich práva a povinnosti, možnosti kariérního růstu;
- uvědomovat si etický rozměr svého povolání a v každodenní praxi ho naplňovat
- mít vytvořeny předpoklady pro sebereflexi a sebehodnocení a dovednosti potřebné pro vyrovnávání se s náročným povoláním a stresem;
- sledovat průběžně vývoj sociálního systému a nové trendy v sociální péči a službách;
- poskytovat přímou pomoc klientům sociálních služeb, tzn: pomáhat mobilním i imobilním klientům v rezidentském i domácím prostředí při zajišťování základních životních potřeb a zvládat běžné úkony nebo při udržování kontaktu se společenským prostředím;
- zajišťovat nebo pomáhat klientům při zajišťování chodu domácnosti včetně nákupů a běžných služeb;
- pomáhat rodinám v péči o dítě nebo dospělou osobu se zdravotním postižením;
- zajišťovat samostatně péči o dítě do tří let věku v denním režimu;
- používat vhodné pomůcky, přístroje a zařízení, správně je ošetřovat;
- sledovat pravidelně změny u klienta, naplňování jeho potřeb a konzultovat je s nadřízeným nebo s dalšími odborníky v sociálních službách;
- podílet se na zpracování individuálních plánů, vykonávat administrativní činnosti související s poskytováním sociální péče a služeb, pracovat s informačním systémem pracoviště;
- uplatňovat zásady komunikace a jednání s osobami se zdravotním postižením, včetně osob, jejichž projevy chování a způsob komunikace kladou vyšší nároky na péči;
- respektovat při poskytování péče osobnost klienta a jeho práva, vhodně s ním

- komunikovat, jednat taktně, s péčí a přiměřenou empatií;
- přispívat k vytváření bezpečného a příjemného prostředí pro klienty, jednat v zájmu klienta;
 - uplatňovat zásady spolupráce s dalšími pomáhajícími profesemi v zájmu klienta v multidisciplinárním týmu;
 - provádět základní výchovnou nepedagogickou činnost podporující soběstačnost a sociální aktivizaci klientů a aktivní využívání volného času, tzn.:
 - realizovat činnosti potřebné pro vytváření a udržování soběstačnosti klienta, jeho fyzické i psychické kondice, společenských a pracovních návyků
 - připravovat samostatně i v týmu plány a projekty výchovné práce pro různé skupiny klientů nebo jednotlivé osoby zaměřené na rozvíjení osobnosti, sociální aktivizaci a vyplňování volného času a podílet se na jejich realizaci a hodnocení
 - zohledňovat při přípravě a realizaci výchovně-vzdělávací činnosti individuální zvláštnosti a subjektivní potřeby klientů i objektivní podmínky, ve kterých bude činnost probíhat
 - rozvíjet ve skupině klientů pozitivní sociální vztahy
 - uplatňovat při práci s klienty (jednotlivcem nebo skupinou, dětmi nebo dospělými) vhodné nácvikové strategie a prostředky i základní metody a techniky sociální péče
 - využívat ve své práci odpovídajícím způsobem empatickou, asertivní a autentickou komunikaci a motivaci
 - sledovat a využívat nové poznatky a přístupy v této oblasti sociální činnosti i nové trendy pedagogiky volného času a vzdělávání dospělých.

Absolvent je veden k tomu, aby:

dbal na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci, tzn.:

- chápal bezpečnost práce jako nedílnou součást péče o zdraví spolupracovníků a klientů (i dalších osob vyskytujících se na pracovištích, např. návštěvníků) i jako součást řízení kvality a jednu z podmínek získání či udržení certifikátu kvality podle příslušných norem;
- znal a dodržoval základní právní předpisy týkající se hygieny, bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, požární prevence a krizového řízení na pracovišti;
- osvojil si zásady a návyky bezpečné a zdravé neohrožující pracovní činnosti včetně zásad ochrany zdraví při práci u zařízení se zobrazovacími jednotkami (monitory, displeji apod.), rozpoznal možnost nebezpečí úrazu nebo ohrožení zdraví a byl schopen zajistit odstranění závad a možných rizik;
- znal systém péče o zdraví pracujících (včetně preventivní péče, uměl uplatňovat nároky na ochranu zdraví v souvislosti s prací, nároky vzniklé úrazem nebo poškozením zdraví v souvislosti s vykonáváním práce);
- byl vybaven vědomostmi o zásadách poskytování první pomoci při náhlém onemocnění nebo úrazu a dokázal první pomoc sám poskytnout;

usiloval o nejvyšší kvalitu své práce a sociálních služeb, tzn.:

- chápal kvalitu poskytovaných služeb jako kvalitu života klientů a jako významný nástroj a dobré jméno pracoviště a sociálního zařízení;
- dbal na zabezpečování parametrů (standardů) kvality poskytovaných služeb, zohledňoval požadavky a potřeby klienta;

jednal ekonomicky a v souladu se strategií udržitelného rozvoje, tzn.:

- znal význam, účel a užitečnost vykonávané práce, její finanční, popř. společenské ohodnocení;
- zvažoval při plánování a posuzování určité činnosti (v pracovním procesu i v běžném životě) možné náklady, výnosy a zisk, vliv na životní prostředí, sociální dopady;
- efektivně hospodařil s finančními prostředky;
- nakládal s pracovními prostředky a pomůckami, potravinami, energiemi, odpady, vodou a jinými materiály ekonomicky a s ohledem na životní prostředí;

podílel se na zajišťování sociálních služeb

- měl přehled o systému sociálních služeb a znal podmínky jejich poskytování;
- spolupracoval při řízení rezidentských i komunitních sociálních služeb, při přípravě plánů, činností nebo projektů; uplatňovali své ekonomické znalosti a dovednosti;
- prakticky se orientoval v příčinách a formách sociálního vyloučení, měl přehled o nástrojích, kterými lze tuto problematiku řešit, a o povoláních a institucích, které se na řešení podílejí nebo se mohou podílet;
- znal příčiny a rizikové faktory vzniku různých typů nepříznivých sociálních situací, zejména bezdomovectví, zadluženosti a sociální chudoby, nezaměstnanosti, závislosti, násilí, možnosti jejich řešení a prevence;
- prakticky se orientoval v sociálně-právní ochraně dítěte a formách preventivně výchovné péče o děti;
- ovládal administrativní postupy související s poskytováním sociálních služeb, vedl příslušnou dokumentaci a uměl pracovat s právními i jinými zdroji odborných informací;
- dodržoval při poskytování sociálních služeb příslušné předpisy, pracovní postupy a standardy a dbal na dodržování práv a zájmů klientů;
- byl připraven pracovat samostatně i v týmu, komunikovat s nadřízenými a dalšími spolupracovníky;
- znal požadavky na pracovníky v sociálních službách, jejich práva a povinnosti, možnosti kariérního růstu;
- uvědomoval si etický rozměr svého povolání a v každodenní praxi ho naplňoval;
- měl vytvořeny předpoklady pro sebereflexi a sebehodnocení a dovednosti potřebné pro vyrovnávání se s náročností povolání a stresem;

poskytoval přímou pomoc klientům sociálních služeb

- poskytoval vhodnou formu pomoci, podpory nebo dohledu mobilním i imobilním klientům v rezidentském i domácím prostředí při zajišťování základních životních potřeb a zvládání běžných úkonů nebo při udržování kontaktu se společenským prostředím;
- zajišťoval nebo pomáhal klientům při zajišťování chodu domácnosti včetně nákupů a běžných služeb;
- pomáhal rodinám v péči o dítě nebo dospělou osobu se zdravotním postižením;
- zajišťoval samostatně péči o dítě do tří let věku v denním režimu;
- používal vhodné pomůcky, přístroje a zařízení, správně je ošetřoval;
- sledoval pravidelně změny u klienta a naplňování jeho potřeb a konzultoval je s nadřízeným nebo s dalšími odborníky v sociálních službách;
- podílel se na zpracování individuálních plánů, vykonával administrativní činnosti související s poskytováním sociální péče a služeb, pracoval s informačním systémem

pracoviště;

- uplatňoval zásady komunikace a jednání s osobami se zdravotním postižením, včetně osob, jejichž projevy chování a způsob komunikace kladou vyšší nároky na péči;
- respektoval při poskytování péče osobnost klienta a jeho práva, vhodně s ním komunikoval, jednal taktně, s péčí a přiměřenou empatií;
- přispíval k vytváření bezpečného a příjemného prostředí pro klienty, jednal v zájmu klienta.;
- uplatňoval zásady spolupráce s dalšími pomáhajícími profesemi v zájmu klienta v multidisciplinárním tým

prováděl základní výchovnou nepedagogickou činnost podporující soběstačnost a sociální aktivizaci klientů a aktivní využívání volného času

- realizoval činnosti potřebné pro vytváření a udržování soběstačnosti klienta, jeho fyzické i psychické kondice, společenských a pracovních návyků;
- připravoval samostatně i v týmu plány nebo projekty výchovné práce pro různé skupiny klientů nebo jednotlivé osoby zaměřené na rozvíjení osobnosti, sociální aktivizaci a vyplňování volného času a podílel se na jejich realizaci hodnocení;
- zohledňoval při přípravě a realizaci výchovně-vzdělávací činnosti individuální zvláštnosti a subjektivní potřeby klientů i objektivní podmínky, ve kterých bude činnost probíhat;
- rozvíjel ve skupině klientů pozitivní sociální vztahy;
- uplatňoval při práci s klienty (jednotlivcem nebo skupinou, dětmi nebo dospělými) vhodné nácvikové strategie a prostředky i základní metody a techniky sociální péče;
- využíval ve své práci odpovídajícím způsobem empatickou, asertivní, autentickou komunikaci a motivaci;
- sledoval a využíval nové poznatky a přístupy v této oblasti sociální činnosti i nové trendy pedagogiky volného času a vzdělávání dospělých.

Odborné vědomosti, dovednosti, postoje a hodnoty potřebné pro výkon povolání sociálního pracovníka získávají žáci ve vyučovacích předmětech sociální péče, sociální politika, pečovatelství, učební praxe, pedagogika, psychologie a komunikace, ekonomika, sociální aktivizace klientů, výtvarná výchova, hudební a dramatická výchova, výchova ke zdraví, zdravotní tělesná výchova, základy hygieny a epidemiologie, první pomoc, somatologie, biologie, chemie, fyzika.

Kompetence k učení

Rozvoj kompetencí k učení směřuje k tomu, aby měli žáci pozitivní vztah k učení, ovládali různé techniky učení, znali možnosti a stanovovali si reálné cíle v dalším vzdělávání, efektivně vyhledávali a zpracovávali informace a při tom využívali různé informační zdroje. K utváření kompetencí k učení přispívá vzdělávání ve všech vyučovacích předmětech. Třídní učitelé a výchovný poradce pomáhají žákům hledat a vytvářet efektivní způsob učení, u problémových žáků zavádíme individuální přístupy, nadané žáky motivujeme k účasti na různých olympiádách a soutěžích.

Kompetence k řešení problémů

V této oblasti směřuje žáky k tomu, aby samostatně řešili běžné úkoly a problémy, přitom spolupracovali i s jinými lidmi, uplatňovali různé myšlenkové metody, postupy a operace, vyhodnocovali a ověřovali dosažené výsledky. Nejvíce se kompetence k řešení problémů

rozvíjejí v přírodovědných a odborných předmětech. V přírodovědných předmětech při řešení problémových úloh a vytváření projektů, v odborných předmětech například při řešení modelových situací při poskytování první pomoci, při praktických cvičeních v pečovatelské, při učební praxi v reálných podmínkách budoucího zaměstnání.

Komunikativní kompetence

Komunikativní kompetence považujeme za jedny z nejdůležitějších pro výkon povolání. Žáky vedeme k tomu, aby se vyjadřovali v písemné i ústní formě ve všech životních situacích srozumitelně, souvisle, jazykově správně, přiměřeně účelu a komunikační situaci, podle jazykových norem a odborné terminologie, v souladu se zásadami kultury projevu a chování. Tyto zásady by měli žáci uplatňovat při jednání se spolužáky, učiteli a ostatními lidmi ve škole i mimo školu. Dále považujeme za nezbytné dosažení potřebné jazykové způsobilosti žáků v jednom cizím jazyce, a to v osobním a hlavně pracovním životě. Začleňováním metod skupinové a kooperativní výuky vedeme žáky k otevřené diskusi, argumentaci, prezentaci a obhajobě svých názorů. Komunikativní kompetence se rozvíjí ve všech vyučovacích předmětech s největším důrazem v českém jazyce a literatuře, anglickém jazyce, základech společenských věd, ekonomice, ale i v odborných předmětech v psychologii a komunikaci, pečovatelské, sociální péči, hudební a dramatické výchově, písemné a elektronické komunikaci.

Personální a sociální kompetence

Rozvojem těchto kompetencí připravujeme žáky na měnící se životní a pracovní podmínky tak, aby byli připraveni je řešit, posuzovat své fyzické a psychické možnosti a na základě toho si stanovovat priority. Žáky směřujeme k odpovědnému vztahu ke svému zdraví a k odpovědnému plnění svěřených úkolů. Žáci se učí pracovat v týmu, přispívat k vytváření dobrých mezilidských vztahů, nezaujatě přistupovat k druhým. Tyto kompetence jsou naplňovány při organizaci třídního kolektivu, společenských i mimoškolních aktivitách i při výuce ve vyučovacích předmětech odborných, v předmětu základy společenských věd, ekonomika, anglický jazyk, tělesná výchova, zdravotní tělesná výchova, psychologie a komunikace, sociální péče, učební praxe.

Občanské kompetence a kulturní povědomí

Tyto kompetence v žácích posilují odpovědnost za vlastní zdraví a život i spoluodpovědnost při zabezpečení zdraví a života ostatních. Vedou žáky k zájmu o politické a společenské dění u nás i ve světě, respektu práv a osobnosti druhých, dodržování zákonů a pravidel, uplatňování hodnot demokracie. K rozvoji těchto kompetencí nejvíce přispívá vzdělávání ve vyučovacích předmětech dějepis, základy společenských věd, hudební a dramatická výchova, výtvarná výchova, ekonomika a v odborných předmětech. Dodržováním školního řádu a dohodnutých pravidel vedeme žáky k vytváření dobrých mezilidských vztahů v třídních kolektivech a mezi žáky a učiteli.

Kompetence k pracovnímu uplatnění

Kompetence jsou pro žáky nezbytné pro úspěšné uplatnění na trhu práce, budování a rozvoj kariéry a k uvědomění si celoživotní potřeby vzdělávání. Žáky připravujeme na budoucí povolání tak, aby měli přehled o možnostech uplatnění na trhu práce, představu o platových a pracovních podmínkách a požadavcích zaměstnavatelů, právech a povinnostech zaměstnavatelů a pracovníků, zdrojích informací o pracovních příležitostech a aby vhodně komunikovali a prezentovali se u zaměstnavatelů. Kompetence jsou hlavně naplňovány ve

vyučovacích předmětech pečovatelské, sociální péče, učební praxe, ekonomika, základy společenských věd dále pak při exkurzích do zdravotnických a sociálních pracovišť, ve čtvrtém ročníku na úřad práce.

Matematické kompetence

Vzdělávání v této oblasti souvisí s finanční gramotností a směřuje k tomu, aby žáci využili matematických dovedností v osobním i profesním životě, hlavně správně řešili základní matematické operace, používali a převáděli běžné jednotky, prováděli reálný odhad výsledků, četli a vytvářeli různé formy grafického znázornění a aplikovali matematické postupy při řešení praktických úkolů. Prioritně se matematické kompetence rozvíjí ve vyučovacím předmětu matematika, informační a komunikační technologie, ekonomika a dalších přírodovědných předmětech.

Digitální kompetence

Směřuje k tomu, aby žáci byli schopni se orientovat v digitálním prostředí a využívat digitální technologie bezpečně, sebejistě, kriticky a tvořivě při práci, při učení, ve volném čase i při svém zapojení do společenského života, to znamená, že žák ovládá potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, včetně nástrojů z oblasti umělé inteligence, využívá je ve školním a pracovním prostředí i při zapojení do veřejného života; digitální technologie a způsob jejich použití nastavuje a mění podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti a jak se mění jeho vlastní potřeby nebo pracovní prostředí a nástroje. Získává, posuzuje, spravuje, sdílí a sděluje data, informace a digitální obsah v různých formátech v osobní či profesní komunitě; k tomu volí efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu. Vytváří, vylepšuje a propojuje digitální obsah v různých formátech; vyjadřuje se za pomoci digitálních prostředků. Navrhuje prostřednictvím digitálních technologií taková řešení, která mu pomohou vylepšit postupy či technologie či jejich části; dokáže poradit ostatním s běžnými technickými problémy. Vyrovnává se s proměnlivostí digitálních technologií a posuzuje, jak vývoj technologií ovlivňuje společnost, osobní a pracovní život jedince a životní prostředí, zvažuje rizika a přínosy. Předchází situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím jeho tělesné a duševní zdraví i zdraví ostatních; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jedná eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

Začlenění průřezových témat

Občan v demokratické společnosti

Toto průřezové téma prolíná celým školním vzdělávacím programem a slouží k vytváření a upevňování takových postojů a hodnotové orientace žáků, které jsou potřebné k životu v demokratické společnosti i k vytváření demokratického klimatu ve škole a v třídním kolektivu a na pracovištích, kde probíhá praktické vyučování. Při naplňování tohoto tématu považujeme za prioritní, aby žáci vystupovali slušně a zdvořile, byli tolerantní vůči svému okolí, disponovali kritickým myšlením, vážili si materiálních a duchovních hodnot, angažovali se nejen ve vlastní prospěch, ale i ve prospěch celku.

Z metod a forem výuky pro realizaci tématu jde především o používání aktivizujících metod a forem práce, jako jsou besedy, diskuse se žáky, řešení modelových situací, práce na projektech, setkání s pamětníky či představiteli obce, účast žáků na exkurzích, zapojení do multikulturních projektů, aktivní účast na charitativních akcích a sbírkách (Květinový den, Emil, Bílá pastelka, Srdíčkový den, aj.)

Multikulturní výchova je realizována zejména v předmětech anglický jazyk, pečovatelský, sociální péče, učební praxe, psychologie a komunikace, kde se žáci učí komunikovat s klienty jiných národností, náboženství, kulturou. V pečovatelském se žáci učí poskytovat kulturně specifickou péči při podpoře zdraví, léčbě onemocnění a zvládání nepříznivých situací prostřednictvím kulturně vhodných způsobů. Toto téma podporuje také zapojení do projektu Erasmus +.

Součástí tohoto PT je i mediální výchova, která je realizována zejména v předmětech český jazyk a literatura, základy společenských věd, anglický jazyk, ekonomika. Jde o výchovu k mediální gramotnosti, což znamená, že vedeme žáky ke kritickému přístupu k masovým médiím, schopnosti vybírat a třídit kvalitní produkty z této oblasti k využití pro své potřeby – ať už studijního nebo zábavného charakteru.

Realizace jednotlivých obsahových částí z tohoto průřezového tématu se týká všech oblastí výuky, zásadní úlohu zde mají předměty společenskovedního charakteru i mimotřídní a mimoškolní činnosti. Toto téma je také nedílnou součástí náplně třídnických hodin.

Člověk a životní prostředí

Průřezové téma Člověk a životní prostředí se podílí na zvyšování gramotnosti pro udržitelnost rozvoje. Téma poskytuje žákům znalosti a dovednosti k pochopení postavení člověka v přírodě, souvislostí mezi lidskými aktivitami a jejich projevy v životním prostředí tak, aby žáci chápali vlastní odpovědnost za své jednání při udržení kvality životního prostředí jak v profesním, tak i v osobním životě.

Téma se v rámci ŠVP realizuje ve třech rovinách. Komplexně v rámci vyučovacího předmětu biologie v 1. ročníku, kdy je vyučována ekologie a environmentalistika. V rámci předmětu se žáci učí chápat vztahy v ekosystému a následně vyvozovat správné směry chování a jednání člověka k životnímu prostředí. Žáci si prohlubují znalosti při exkurzích do provozů zaměřených na likvidaci odpadů, dále pořádáme besedy s pracovníky CHKO Český ráj na téma regionální ekologické problémy, ohrožené druhy organismů atd., organizujeme návštěvy Muzea Českého ráje při příležitostných výstavách.

Další rovinou je vytváření nadpředmětových projektů, kdy žáci zpracovávají projekty na zadané ekologické téma s využitím poznatků a dovedností i z ostatních vyučovacích předmětů a následně je při prezentaci obhajují.

Třetí rovinou je rozptýlené začlenění průřezového tématu i do ostatních vyučovacích předmětů a mimo vyučovacích aktivit. Řešení environmentálních, současných globálních a regionálních problémů se věnuje výuka i v dalších vyučovacích předmětech (chemie, základy společenských věd, ekonomika, první pomoc). V předmětu tělesná výchova si žáci na lyžařském a sportovně-turistickém kurzu formují kladný vztah k životnímu prostředí při pohybu a pobytu v přírodě. Ve vyučovacích předmětech výchova ke zdraví, somatologie, ošetřovatelství a ošetřování nemocných se zaměřujeme na téma zásady zdravého životního stylu, kvality pracovního prostředí, vlivy pracovních činností na prostředí a zdraví člověka. V běžném provozu školy a obzvláště pak při odborném výcviku a praktickém vyučování vedeme žáky ke správnému nakládání s odpady, k hospodárnému a úspornému používání zdrojů energií a materiálů, dodržování zásad bezpečnosti a hygieny práce. V této oblasti hraje zásadní roli příkladné jednání všech pedagogických a jiných pracovníků školy. Každoročně se žáci zapojují do úklidu okolí školy a města v rámci Dne Země.

Pro naplnění průřezového tématu je vypracován školní program EVVO a plán EVVO na školní rok.

Člověk a svět práce

Základním cílem při realizaci tohoto průřezového tématu je vybavit žáka praktickými dovednostmi a informacemi pro jeho budoucí pracovní život tak, aby byl schopen reagovat na dynamický rozvoj trhu práce a měnící se požadavky na pracovníky, cíleně plánovat a odpovědně rozhodovat o svém osobním rozvoji, dalším vzdělávání a seberealizaci v profesních záměrech. Motivovat žáky k odpovědnosti za vlastní život, uvědomění si nezbytnosti celoživotního vzdělávání a reálné posouzení svých schopností a možností v pracovním uplatnění. Náš absolvent bude mít určitý odborný profil, díky němuž se dokáže úspěšně prosadit na trhu práce a přizpůsobit se jeho změnám.

Uskutečňování cílů tohoto tématu je realizováno především nácvikem konkrétních praktických dovedností, jako jsou např. písemná a verbální prezentace při jednání s potencionálním zaměstnavatelem, vyhodnocování informací o možnostech dalšího studia nebo nástupu do zaměstnání, znalosti o trhu práce v našem regionu, aplikace základních aspektů týkajících se pracovního poměru a dalších oblastí práva na konkrétních příkladech z praxe, konkrétní praktické dovednosti z oblasti ekonomiky aj. Mezi účinné metody patří také exkurze do různých sociálních a zdravotnických zařízení, účast na prezentacích a přednáškách s náborovým charakterem, spolupráce s úřadem práce.

Toto průřezové téma zasahuje do složky odborného i všeobecného vzdělávání, zvláště pak do předmětů sociální péče, pečovatelské a učební praxe, kde si mohou žáci ověřit získané informace v reálných pracovních podmínkách. Teoreticky a částečně prakticky se toto téma dotýká také předmětů společenskovedního charakteru, jako je český jazyk a literatura, základy společenských věd, ekonomika, předmětu výchova ke zdraví aj. Realizací tohoto tématu se věnuje ve škole také výchovný poradce, který formou konzultací pomáhá řešit budoucím absolventům jejich další profesní zaměření. Důležitou součástí je rovněž spolupráce třídních učitelů s jednotlivými žáky.

Člověk a digitální svět

Průřezové téma člověk a digitální svět prolíná všeobecně vzdělávacími i odbornými předměty. Cílem je začlenit digitální technologie do výukových aktivit a do života školy a propojit formální výuku se zkušenostmi žáků z jejich neformálních vzdělávacích aktivit a učení mimo školu. Důležitým předpokladem rozvoje digitálních dovedností žáků i formování jejich postojů a hodnot souvisejících s využíváním digitálních technologií je promyšlené a plánované využívání digitálních technologií ve výuce různých předmětů tak, aby měli žáci dostatek příležitostí učit se s nimi bezpečně, tvořivě pracovat a diskutovat o možnostech i rizicích jejich využití.

Hlavním cílem průřezového tématu je vybavit žáky průřezovými digitálními kompetencemi. Digitální technologie jsou aplikovány při nejrozličnějších činnostech a řešení nejrozličnějších problémů jak v jazykovém vzdělávání a komunikaci, tak ve společenskovedním vzdělávání, v přírodovědném vzdělávání, v matematickém, ekonomickém i estetickém vzdělávání, stejně jako v oblasti vzdělávání pro zdraví či odborné oblasti.

Těžištěm tohoto průřezového tématu je předmět informační a komunikační technologie. Výuka probíhá ve speciálně upravených učebnách jen se skupinou žáků, kteří jsou vedeni k aktivní práci s počítačovou technikou a programovým vybavením. Informatické vzdělávání vede žáky k hlubšímu porozumění principům, na kterých pracují digitální technologie, a k rozvoji informatického myšlení žáků.

Důležité je využívat digitální technologie bezpečně, účelně, efektivně a v souladu se školními pravidly.

Další aktivity školy

Mezinárodní spolupráci představuje kontakt se zdravotnickou školou v Nieskách v Německu. Žáci obou škol dostávají během vzdělávání možnost setkání při různých příležitostech. U oboru sociální činnost jde o setkávání při soutěži v první pomoci.

Během vzdělávání organizuje škola pro žáky v 1. ročníku lyžařský výcvikový zájezd v délce jednoho týdne a ve 3. ročníku sportovně-turistický kurz též v délce jednoho týdne. Každoročně pořádá škola pro všechny žáky na konci kalendářního roku tradiční Vánoční turnaj v odbíjené s doprovodným kulturním programem a na konci školního roku sportovní den, jehož hlavní náplní jsou mezitřídní turnaje.

V průběhu vzdělávání se žáci účastní dle momentální nabídky zájezdu na sportovní utkání, do divadla, do anglicky mluveného divadla, na různé výstavy. Jsou konány poznávací exkurze do historické Prahy, do zoologických a botanických zahrad, do IQ parku a IQlandie v Liberci. V rámci odborných předmětů při odborných exkurzích navštíví žáci během vzdělávání zařízení hospicové péče, psychiatrickou léčebnu, diabetologickou poradnu, leteckou záchrannou službu, zdravotně sociální služby poskytující ambulantní služby a ústavní péči, úřad práce. V průběhu vzdělávání bude uskutečněna přednáška vedoucích pracovníků sociálních služeb, s cílem seznámit žáky s organizací a řízením sociálních služeb. Žáci se zúčastní v 1. ročníku charitativní akce, ve 3. i ve 4. ročníku ošetrovatelského dne.

V rámci Ochrany člověka za mimořádných situací se koná tematický den s ukázkami činnosti a vybavení složek integrovaného záchranného systému, případně Armády ČR, CO nebo jiných zajímavých hostů, které se podaří získat. Spolupracujeme s Městským úřadem Turnov při konání projektového Týdne mobility u příležitosti Mezinárodního dne bez aut, podílíme se na čištění města u příležitosti Dne Země a zajišťujeme zdravotnickou službu při sportovních akcích města a městem zřizovaných organizací.

Způsob hodnocení žáků

Během hodnocení jsou dodržovány následující zásady:

- motivační charakter (má být hodnocen momentální výkon žáka, výkon v kontextu hodnocení třídy, žáci mají mít možnost porovnat své výkony navzájem)
- zpětná vazba (je při hodnocení žáků nezastupitelná, hraje velkou roli)
- práce s chybou (žáci se mají z chyb poučit, aby je v budoucnu co nejméně opakovali; proto je na chyby třeba upozornit, ale nezveličovat jejich dopad; je vhodné důkladně zvážit závažnost chyb a odlišit chyby, které zásadně ovlivní výsledek snažení žáka a které celkový výsledek výrazně neovlivní, mají jen doprovodný charakter)
- stanovení pravidel předem (jednotná pravidla klasifikace vycházejí z pravidel pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků, která jsou součástí školního řádu; každý vyučující může pro konkrétní práci, úkol, projekt stanovit podrobnější konkrétní pravidla, která nesmí být s obecnými kritérii v rozporu; pravidla slouží k základnímu přehledu žáků v této oblasti a umožňují předcházení zbytečných nedorozumění.)
- slovní hodnocení (je vhodné používat často, protože umožní zhodnotit předvedený výkon v širším kontextu; v tomto směru je pro posílení motivace žáka efektivnější pochvala než veřejné pokárání za špatně provedený výkon)
- poučení pro žáka (součástí hodnocení je také poskytnutí návodu, rady – jak se učit efektivně, jaké je třeba volit metody učení a opakování, jakých nedostatků se

- vyvarovat)
- při hodnocení výkonu žáka se specifickými poruchami učení se volí citlivý přístup (je nezbytné žákovi stanovit delší časový prostor pro vypracování zadaného úkolu a při hodnocení zvážit vynaložené úsilí žáka na splnění nebo částečné splnění zadaného úkolu; citlivě objasnit důvody rozdílnosti v hodnocení spolužákům ve třídě)

V teoretickém vyučování je hodnocení žáka zaměřeno na kvalitu získaných poznatků, faktů, pojmů a definic. Posuzuje se úroveň intelektuální a motorické činnosti, samostatnost a tvořivost, uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Hodnotí se správnost, přesnost a výstižnost ústního projevu; správnost, přesnost a estetičnost grafického projevu. Součástí hodnocení je také posuzování schopnosti výběru vhodných studijních materiálů a samostatného studia z nich.

V praktickém vyučování je hodnocení žáka zaměřeno na projevy jeho vztahu k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Posuzuje se pohotovost, samostatnost a tvořivost ve využívání získaných teoretických poznatků při praktické činnosti. Při hodnocení se klade důraz na zvládnutí správných postupů a způsobů práce, na četnost a závažnost výskytu chyb a na celkový výsledek žakovy práce. Přihlíží se k úrovni organizování vlastní práce, udržování pořádku na pracovišti, dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a k hospodárnosti při využívání surovin, materiálů a energií.

Základní kritéria pro hodnocení a klasifikaci žáků v teoretických předmětech i při odborné praxi jsou stanovena ve školním řádu, v paragrafu Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků. Specifické požadavky pro konkrétní předmět může upřesnit vyučující.

Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami (SVP) a žáků nadaných

Vzdělávání žáků se SVP a žáků nadaných je řízeno Vyhláškou č. 27/2016 Sb. O vzdělávání žáků se SVP a žáků nadaných, ve znění pozdějších předpisů a odpovídá školnímu vzdělávacímu programu (ŠVP):

Podpůrná opatření prvního stupně – týkají se žáka, který vykazuje mírné vzdělávací obtíže v některém z předmětů, resp. ve všech předmětech a škola sama nebo na základě doporučení školského poradenského zařízení (ŠPZ) začala poskytovat PO 1. stupně. U takového žáka škola může v případě, že nepostačuje samotné zohlednění individuálních vzdělávacích potřeb žáka při vzdělávání zpracovat Plán pedagogické podpory (PLPP). V takovém případě vypracují učitelé dotčených předmětů ve spolupráci s třídním učitelem a výchovným poradcem PLPP, kterým žákovi zajistí maximálně po dobu 3 měsíců částečné úpravy metod, organizace a hodnocení vzdělávání. Po uplynutí této lhůty (možno i dříve) se fungování zohlednění individuálních vzdělávacích potřeb či vytvořeného PLPP opět ve vzájemné spolupráci vyhodnotí a pokud by k naplnění vzdělávacích potřeb žáka nepostačovalo poskytování podpůrných opatření prvního stupně, doporučí výchovný poradce zákonnému zástupci žáka nebo zletilému žákovi využití poradenské pomoci ŠPZ za účelem posouzení speciálních vzdělávacích potřeb žáka. Pokud poskytovaná podpůrná opatření 1. stupně postačovat budou, bude vzdělávání žáka i nadále probíhat dle původního postupu. I s touto skutečností seznámí výchovný poradce zákonného zástupce, příp. zletilého žáka.

Podpůrná opatření druhého až pátého stupně – poskytuje škola na základě doporučení ŠPZ a s informovaným souhlasem zákonného zástupce žáka nebo zletilého žáka. Je-li ŠPZ doporučeno pracovat se žákem na základě Individuálního vzdělávacího plánu (IVP), vypracuje výchovný poradce ve spolupráci s třídním učitelem a vyučujícími konkrétních předmětů na základě písemné žádosti zákonného zástupce žáka, resp. zletilého žáka a následného schválení žádosti ředitelem školy IVP, se kterým budou všechny dotčené strany seznámeny a musí jej stvrdit svým podpisem. Na čtvrtletních, pololetních a závěrečných pedagogických radách bude IVP a jeho naplňování průběžně vyhodnocován.

V průběhu celého školního roku je veden a aktualizován Seznam žáků se SVP, v němž jsou přehledně uvedeni všichni žáci se SVP i s jejich doporučeními ŠPZ. Všichni pedagogičtí pracovníci školy jsou s ním seznámeni a svým podpisem potvrzují naplňování podpůrných opatření u takových žáků.

Škola dlouhodobě spolupracuje s psychology a speciálními pedagogy ŠPZ v regionu.

Pracovníkem školy, který se komplexně věnuje vzdělávání žáků se SVP (včetně žáků nadaných), a to i spolupráci se ŠPZ, je výchovný poradce.

Ve škole pracuje metodik prevence sociálně patologických jevů, který každoročně zpracovává, realizuje a vyhodnocuje Školní program prevence, do jehož aktivit patří organizování besed, školní terénní práce, spolupráce se ŠPZ apod.

Vzdělávání nadaných žáků - v případě výskytu žáků nadaných a mimořádně nadaných, jsou tito žáci vytipováni učiteli jednotlivých předmětů a je u nich ve zvýšené míře využíváno samostudium, práce s informačními a komunikačními technologiemi, problémové či projektové vyučování aj. Popřípadě se zúčastňují různých soutěží, olympiád, projektů a studijních pobytů. Zároveň se zjišťuje, zda takoví žáci nemají naopak nedostatky a problémy v ostatních předmětech či sociálních vztazích a tomu se přizpůsobuje práce s nimi.

Žákovi s mimořádným nadáním může ředitel školy povolit vzdělávání podle IVP, který

vychází ze ŠVP příslušného studijního nebo učebního oboru, doporučení ŠPZ a vyjádření zákonného zástupce žáka, příp. žáka zletilého. Způsob tvorby, realizace a vyhodnocování IVP odpovídá postupu u IVP žáků se SVP.

V případě **mimořádného sportovního nadání** a sportovní reprezentace České republiky umožňuje ředitel školy dle § 18 Školského zákona č. 561/2004 Sb. ve znění pozdějších předpisů požádat o vzdělávání dle IVP, tak, aby mohl žák skloubit vzdělávání i sportovní přípravu, včetně reprezentace ČR.

Jestliže je ve škole vzděláván **žák s odlišným mateřským jazykem (OMJ)**, vztahují se na něho postupy vzdělávání stejně jako na ostatní žáky se SVP. Tzn., pokud nestačí PO 1. stupně, je žákovi a jeho zákonným zástupcům, příp. pouze zletilému žákovi, doporučeno navštívit ŠPZ. Toto zařízení následně doporučí další práci se žákem. Obvykle je mu poskytována pedagogická intervence v rozsahu několika hodin týdně pro intenzivní doučování českého jazyka.

V případě velké jazykové bariéry je u takového žáka nutno hodnotit zejména individuální pokroky a nesrovnávat jej s ostatními žáky ve třídě, protože jeho výchozí pozice je odlišná. Je také možno využít možnosti žáka v 1. pololetí nehodnotit, případně posunout hodnocení na jiný termín. Hodnocení na konci školního roku lze posunout nejpozději do konce září následujícího školního roku. V takovém případě je žák podmíněčně přijat do vyššího ročníku.

Realizace BOZP a PO

Součástí teoretického a praktického vyučování je problematika bezpečnosti a ochrany při práci, hygieny práce a požární ochrany. Výchova k bezpečné a zdravé neohrožující práci vychází ve vzdělávání z požadavků platných právních a ostatních předpisů (zákonů, nařízení vlády, vyhlášek, technických předpisů a norem). Požadavky musí být doplněny o vyčerpávající informace o možných rizicích ohrožení, jimž jsou žáci při teoretickém a praktickém vyučování vystaveni, včetně informace o opatřeních na ochranu před působením zdrojů rizik.

Prostory pro výuku musí odpovídat podmínkám a požadavkům, které jsou stanoveny zdravotnickými předpisy, zejména vyhláškou č. 108/2001 Sb., kterou se stanoví hygienické požadavky na prostory a provoz škol a školských zařízení, nařízením vlády č. 178/2001 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví zaměstnanců při práci. Při praktickém vyučování žáci dodržují i všechny zákonné normy týkající se rezortu zdravotnictví a sociálních služeb. Nácvik a procvičování činností musí být v souladu s požadavky zákoníku práce a vyhlášky 288/2003 Sb., upravující zákaz práce pro mladistvé.

Poučení žáků o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci musí být prokazatelné proti podpisu žáka. Poučení se provádí na začátku každého školního roku, při praktickém vyučování vždy při vstupu na nové oddělení, dále vždy před konáním resp. na začátku konání mimoškolní akce (kurz, exkurze, soutěž, výlet, atp.) Cvičná evakuace školy se koná nejméně 1x za školní rok, zpravidla po nástupu nových žáků. Poučení o BOZP a PO provádí třídní učitelé též před odchodem na prázdniny (poučení také o nebezpečí v dopravě, při turistice, koupání, zneužívání mladistvých, gamblersství, užívání drog, alkoholu atd.).

Podmínky přijímání žáků ke vzdělávání

Přijímání žáků ke vzdělávání se řídí školským zákonem a je v souladu s momentálně platnými prováděcími předpisy. Obor Sociální činnost v denní formě vzdělávání je určen pro žáky, kteří úspěšně ukončili vzdělávací program základního vzdělávání a získali tak stupeň

základního vzdělání. Uchazeč o přijetí ke vzdělávání musí splnit podmínky pro přijetí, které stanoví ředitel školy ve formě jednotných kritérií pro přijímací řízení. Tato jednotná kritéria jsou každoročně stanovena ředitelem školy v zákonem stanovených lhůtách pro každé kolo přijímacího řízení.

Podmínkou přijetí je také zdravotní způsobilost. Podmínky zdravotní způsobilosti uchazeče ke vzdělávání jsou uvedeny v nařízení vlády o soustavě oborů vzdělání v základním, středním a vyšším odborném vzdělání. Při výběru oboru sociální činnost nejsou zdravotně způsobilí především ti uchazeči, kteří trpí závažnými duševními nemocemi a poruchami chování. Posouzení zdravotního stavu přísluší registrujícímu dorostovému resp. praktickému lékaři, který vyjádří posudek formou potvrzení na přihlášce ke vzdělávání.

Způsob ukončení vzdělávání

Vzdělávání je ukončeno maturitní zkouškou. Dokladem o získání středního vzdělání s maturitní zkouškou je vysvědčení o maturitní zkoušce, které zároveň stvrzuje dosažení kvalifikační úrovně EQF 4 evropského referenčního rámce.

Konání maturitní zkoušky se řídí školským zákonem a je organizováno v souladu s momentálně platným prováděcím předpisem.

Maturitní zkouška se skládá ze dvou částí – společné (státní) a profilové (školní). Žák získá střední vzdělání s maturitní zkouškou, jestliže úspěšně vykoná obě části maturitní zkoušky.

Společná část maturitní zkoušky se skládá ze dvou zkoušek – z českého jazyka a literatury a druhé zkoušky, kterou si žák zvolí buď z cizího jazyka (žák si může zvolit pouze cizí jazyk, ve kterém se vzdělával ve škole), anebo z matematiky. Všechny zkoušky společné části se konají formou didaktického testu, který je zadáván centrálně.

Profilová část maturitní zkoušky se skládá ze zkoušky z českého jazyka a literatury, ze zkoušky z cizího jazyka (pokud si ho žák zvolil ve společné části) a z dalších tří povinných zkoušek. Zkoušky z českého jazyka a literatury a z cizího jazyka se konají vždy formou písemné práce a formou ústní zkoušky před zkušební maturitní komisí.

Další tři povinné zkoušky jsou stanoveny následovně: První zkouška je z předmětu učební praxe, koná se formou praktické zkoušky a probíhá v přirozených podmínkách sociálního zařízení. Druhá povinná zkouška je ze souboru odborných předmětů, který se skládá z předmětů sociální péče, sociální politika, ekonomika a maturitní seminář. Třetí povinná zkouška je z předmětu psychologie a komunikace. Druhá a třetí zkouška se konají formou ústní zkoušky před zkušební maturitní komisí.

Žák může vykonat v profilové části navíc nepovinnou zkoušku, maximálně dvě. V rámci nepovinné zkoušky má na výběr předmět, který splňuje minimální hodinovou dotaci 4 hodiny týdně za celou dobu vzdělávání.